

Chọn Ngày Hôm Nay!

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Giô-suê 24; Sáng thế Ký 12:7; Phục truyền Luật lệ Ký 17:19; Phục truyền Luật lệ Ký 5:6; 1 Các Vua 11:2, 4, 9; 2 Ti-mô-thê 4:7, 8.*

CÂU GỐC: “Nếu chẳng thích cho các người phục sự Đức Giê-hô-va, thì ngày nay hãy chọn ai mà mình muốn phục sự... Nhưng ta và nhà ta sẽ phục sự Đức Giê-hô-va” (*Giô-suê 24:15*).

Chương cuối cùng của sách Giô-suê có bối cảnh của một lễ tái lập giao ước, nhưng lần này do vị thủ lãnh cao niên của Y-sơ-ra-ên thực hiện. Đây không hẳn là một lễ giao ước mà có thể nói là một nghi lễ lập lại giao ước. Nghi lễ này có các yếu tố của các hiệp ước của các bá chủ thời Cận Đông cổ đại: (1) lời mở đầu trong đó xác định người khởi xướng hiệp ước; (2) lời mở đầu lịch sử, mô tả mối quan hệ giữa lãnh chúa và chư hầu; (3) các điều khoản giao ước yêu cầu chư hầu thể hiện lòng trung thành hoàn toàn với lãnh chúa, dựa trên và được thúc đẩy bởi lòng biết ơn; (4) phước lành cho sự vâng lời và lời rủa sả cho việc phá vỡ giao ước; (5) nhân chứng cho lời cam kết của chư hầu; (6) việc ký gửi tài liệu để đọc trong tương lai; và (7) phê chuẩn giao ước.

Cuộc đời Giô-suê sắp kết thúc, và không có người thay thế nào trước mắt. Việc lập lại giao ước là lời nhắc nhở với Y-sơ-ra-ên rằng, vua của họ chính là Đức Giê-hô-va và nếu họ vẫn trung thành với Ngài, họ sẽ được Ngài bảo vệ. Y-sơ-ra-ên không cần một vị vua loài người. Là một quốc gia theo chế độ thần quyền, họ phải luôn ghi nhớ rằng, vị vua duy nhất của họ chính là Đức Chúa Trời.

**Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 27 tháng 12.*

Các Người Đã Ở Đó!

“Giô-suê bèn nhóm hiệp các chi phái Y-sơ-ra-ên tại Si-chem, và gọi các trưởng lão Y-sơ-ra-ên, các quan trưởng, các quan xét, và các quan tướng; họ đều ra mắt trước mặt Đức Chúa Trời” (*Giô-suê 24:1*).

Si-chem là nơi Áp-ra-ham đã dựng một bàn thờ khi ông đến vùng đất này, và là nơi Đức Chúa Trời lần đầu tiên đã hứa ban cho ông miền đất ấy (*Sáng thế Ký 12:7*). Bây giờ, khi những lời hứa ban cho Áp-ra-ham đã được hoàn tất, Y-sơ-ra-ên lập lại giao ước với Đức Chúa Trời cũng tại chính nơi lời hứa đầu tiên được ban cho. Lời kêu gọi của Giô-suê gọi lại lời của Gia-cốp: “hãy cất bỏ các thần ngoại bang ở giữa các người” (*Giô-suê 24:23; so sánh với Sáng thế Ký 35:2-4*). Địa lý của sự kiện này truyền đạt lời kêu gọi dân sự hãy thể hiện lòng trung thành tuyệt đối với Đức Giê-hô-va và từ bỏ mọi “thần” khác.

Đọc Giô-suê 24:2-13. Nội dung chính trong thông điệp của Đức Chúa Trời gửi đến Y-sơ-ra-ên là gì?

Đức Chúa Trời là chủ đề chính của quá khứ được ôn lại: “Ta đã lấy,” “Ta đã cho,” “Ta đã sai,” “Ta đã làm,” “Ta đã đưa các người ra,” “Ta đã giải cứu các người,” v.v... Y-sơ-ra-ên không phải là nhân vật chính mà chỉ là đối tượng của câu chuyện. Chính Chúa đã tạo ra Y-sơ-ra-ên. Nếu Ngài không can thiệp vào cuộc đời Áp-ra-ham, họ sẽ vẫn thờ các thần tượng. Sự tồn tại của Y-sơ-ra-ên như một quốc gia không phải là công lao của bất kỳ tổ tiên nào mà là ân điển của riêng Đức Chúa Trời. Người Y-sơ-ra-ên được định cư trên đất này không phải là lý do để khoe khoang mà là lý do chính tại sao họ nên thờ phượng Chúa.

Bài phát ngôn của Đức Chúa Trời bao gồm một sự thay đổi xảy ra năm lần giữa “các người” và “họ” (các tổ phụ). Các tổ phụ và thế hệ này tại Si-chem được coi là một. Giô-suê đang tìm cách thể hiện điều mà Môi-se đã khẳng định trong Phục truyền 5:3, rằng Chúa không chỉ lập giao ước với các tổ phụ mà còn với tất cả những người có mặt tại thời điểm Giô-suê phát biểu. Phần lớn những người ở đó không trải qua cuộc Xuất hành. Không phải “tất cả” trong số họ đều ở Hô-rếp. Tuy nhiên, Giô-suê nói rằng tất cả họ đều ở đó. Tóm lại, những bài học trong quá khứ phải được mỗi thế hệ mới tiếp thu. Đức Chúa Trời đã làm việc cho tổ tiên trong quá khứ nay sẵn sàng hành động cho thế hệ hiện tại.

Là một hội thánh, chúng ta có những cách nào để ý thức hơn về trách nhiệm của tập thể; nghĩa là, phải nhận thức được rằng, những gì chúng ta làm đều ảnh hưởng đến mọi người trong hội thánh?

Thành Tâm Và Trung Tín

Giô-suê đã kêu gọi dân Y-sơ-ra-ên làm gì? (Giô-suê 24:14, 15). Phục sự Đức Chúa Trời trong sự chân thành và trung tín có nghĩa gì?

Lời kêu gọi của Giô-suê nói rõ ràng rằng, Y-sơ-ra-ên phải quyết định: hoặc là giữ lòng trung thành với Đấng Tạo Hóa của họ, giữ sự độc đáo và sống trên đất này; hoặc lạc biến thành một trong nhiều dân tộc thờ hình tượng, không có bản sắc, mục đích, hay sứ mệnh rõ ràng. Sự lựa chọn là của họ.

Lời kêu gọi của Giô-suê có hai mặt: Một mặt là, Y-sơ-ra-ên nên kính sợ Đức Chúa Trời và phục sự Ngài “trong sự thành tâm và trung tín”. Kính sợ Chúa không có nghĩa là sống lúc nào cũng run sợ và có cảm giác bất an. Thay vào đó, nó ám chỉ sự tôn kính và kính sợ bắt nguồn từ việc nhận ra sự vĩ đại, thánh khiết và vô hạn của Chúa. Mặt khác, nhìn thấy sự nhỏ bé, tội lỗi và sự hữu hạn của chúng ta. Kính sợ Đức Chúa Trời là nhận thức liên tục về tầm quan trọng của những đòi hỏi của Ngài, rằng Ngài không chỉ là Cha trên trời mà còn là Vua thiêng liêng của chúng ta. Nhận thức như vậy sẽ dẫn đến một cuộc sống vâng phục Chúa (*Lê-vi Ký 19:14; Lê-vi Ký 25:17, Phục truyền 17:19, 2 Các Vua 17:34*). Trong khi “sự kính sợ” mô tả thái độ nội tâm mà một người Y-sơ-ra-ên cần có, thì kết quả thực tế của sự tôn kính Đức Chúa Trời chính là phục sự Ngài.

Phục sự đòi hỏi ở dân Y-sơ-ra-ên được mô tả bằng hai thuật ngữ tiếng Do Thái: “thành tâm” và “trung tín”. Thuật ngữ đầu được dùng như một tính từ để mô tả sự hoàn hảo của con vật hiến tế. Thuật ngữ thứ hai mô tả sự phục vụ của Y-sơ-ra-ên là “sự chân thật” hoặc “lòng trung tín”. Thuật ngữ này thường ám chỉ sự kiên định và ổn định của Đức Chúa Trời, Đấng với cá tính sâu sắc của sự thành tín, đã tỏ bày cho Y-sơ-ra-ên.

Một người trung tín là người đáng tin cậy. Giô-suê ở đây yêu cầu Y-sơ-ra-ên luôn bày tỏ lòng trung thành với Đức Giê-hô-va, giống như Ngài đã tỏ bày với dân Ngài trong suốt chiều dài lịch sử của họ. Không chỉ là sự vâng lời bên ngoài đối với các mạng lệnh của Chúa, mà còn phải đến từ sự nhất quán bên trong của một tấm lòng không thay đổi. Cuộc đời của họ nên phản ánh lòng biết ơn đối với Chúa vì những gì Ngài đã làm cho họ. Nói tóm lại, đó cũng là cách chúng ta ngày nay nên liên hệ với Chúa Giê-su.

Đối với bạn, phục sự Chúa “với lòng chân thành” và “trung tín” có nghĩa gì? Một số yếu tố gây xao lãng trong đời bạn và đã ngăn cản sự tận tụy trọn vẹn của bạn đối với Chúa là gì?

Tự Do Phục Sự

Là một nhà lãnh đạo trung tín và chân thật, Giô-suê tôn trọng sự tự do ý chí của dân mình và mong muốn Y-sơ-ra-ên sẽ phục sự Chúa theo sự tự do lựa chọn thay vì bị ép buộc. Đó là chủ ý việc dùng động từ “đã chọn” (*xem Giô-suê 24:22*). Đức Giê-hô-va đã chọn Y-sơ-ra-ên (*Phục truyền 7:6,7; Phục truyền 10:15; Phục truyền 14:2*). Y-sơ-ra-ên được tự do nói “không” với Đức Giê-hô-va sau khi họ được Chúa chọn, nhưng điều đó sẽ thật vô nghĩa và phi lý. Y-sơ-ra-ên có thể chọn Chúa và tiếp tục sống, hoặc họ có thể quay lưng lại với Ngài và không còn tồn tại nữa.

Y-sơ-ra-ên trả lời thế nào trước lời kêu gọi của Giô-suê? (*Giô-suê 24:16–18*). **Theo bạn, tại sao Giô-suê lại phản ứng với câu trả lời của họ như thế?** (*Giô-suê 24:19–21*).

Trong câu trả lời khẳng định tuyệt đối này, Y-sơ-ra-ên thừa nhận rằng, Đức Chúa Trời của các tổ phụ và của cha ông họ giờ đây cũng là “Đức Chúa Trời của chúng ta” (*Giô-suê 24:17, 18*), Đáng mà họ sẵn sàng phục sự với lòng trung thành tuyệt đối. Sau lời khẳng định không thể nghi ngờ như vậy về lòng trung thành của họ, chúng ta mong đợi những lời khẳng định và khích lệ từ Giô-suê. Tuy nhiên, không phải vậy. Cuộc đối thoại giữa Giô-suê và dân chúng có một bước ngoặt lớn khi Giô-suê dường như đóng vai trò như người biện hộ cho phe đối nghịch. Ông chuyển từ việc nói về sự quan phòng đầy ân điển của Đức Chúa Trời trong quá khứ, sang đe dọa dân Y-sơ-ra-ên với hình ảnh về một Đức Chúa Trời không dễ phục sự.

Giô-suê biết tính không kiên định của thế hệ đầu tiên, những người đã hứa sẽ vâng lời Đức Chúa Trời theo những điều khoản tương tự (*Xuất 19:8; Xuất 24:3; Phục truyền 5:27*), nhưng lại quên mất lời hứa của mình khi lời vẫn còn trên môi (*Xuất 32*). Vì vậy, Giô-suê với tài hùng biện, muốn người Y-sơ-ra-ên nhận thức được rằng: Trước hết, quyết định phục vụ Chúa là một quyết định nghiêm túc. Nó sẽ phải định hình toàn cả quốc gia theo sự mặc khải của Ngài. Những phước lành khi theo đuổi mục tiêu đó là hiển nhiên, nhưng hậu quả của sự bất tuân cũng phải được hiểu đầy đủ. Được tha thứ tội lỗi không phải là quyền bất khả xâm phạm của nhân loại, mà là phép lạ của ân điển Đức Chúa Trời.

Thứ hai, quyết định của Y-sơ-ra-ên phục sự Chúa phải là quyết định của chính họ, không phải là điều ép buộc bởi nhà lãnh đạo, đầu là Giô-suê.

Thứ ba, Y-sơ-ra-ên phải ý thức rằng, con người không thể phục sự Đức Chúa Trời bằng sức mình. Hầu việc Chúa không đạt được bởi sự tuân theo cách máy móc những quy định giao ước, nhưng bởi có được một mối liên hệ cá nhân với Chúa Cứu Rỗi của chúng ta (*so sánh Xuất 20:1, 2; Phục truyền 5:6,7*).

Nguy Hiểm Khi Thờ Thần Tượng

Đọc Giô-suê 24:22–24. Tại sao Giô-suê cần phải nhắc lại lời kêu gọi của mình với dân Y-sơ-ra-ên để họ loại bỏ các thần tượng?

Mối đe dọa của việc thờ thần tượng không phải là một đe dọa lý thuyết. Trước đó, trên đồng bằng Mô-áp, trong một bối cảnh tương tự, Môi-se đã yêu cầu cùng một quyết định (*Phục truyền 30:19, 20*). Các thần mà dân sự thấy hiện nay không phải là các thần của Ai Cập, hay các thần bên kia sông, nhưng là “ở giữa họ”. Do đó, Giô-suê cầu xin dân sự mình hướng lòng về Đức Chúa Trời. Tiếng Hê-bơ-rơ được dùng ở đây là *natah*, có nghĩa là “đưa thẳng ra,” hay “cúi xuống.” Điều này mô tả một Đức Chúa Trời sẽ cúi xuống và lắng nghe lời cầu nguyện của dân sự (*2 Các Vua 19:16, Thi thiên 31:2, 3, Đa-ni-ên 9:18*), và đó cũng là thái độ mà các tiên tri sau này đòi hỏi dân Y-sơ-ra-ên phải tuân theo (*Ê-sai 55:3, Giê-rê-mi 7:24*). Những từ ấy cũng được dùng để chỉ sự bội giáo của Sa-lô-môn, khi lòng ông hướng về các thần ngoại bang (*1 Các Vua 11:2, 4, 9*). Tấm lòng tội lỗi của con người không có khuynh hướng tự nhiên để cúi xuống và lắng nghe tiếng Chúa. Chúng ta phải đưa ra những quyết định có ý thức, để hướng lòng mình đến việc thực hiện theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

Câu trả lời của dân Y-sơ-ra-ên theo nghĩa đen là: "Chúng tôi sẽ lắng nghe tiếng Ngài." Câu nói này nhấn mạnh khía cạnh tương giao của sự vâng lời. Dân Y-sơ-ra-ên không buộc phải tuân theo các quy tắc vô hồn một cách máy móc. Giao ước là về mối quan hệ sống động với Chúa, điều này không thể được diễn đạt đầy đủ bằng các quy định đơn thuần. Tôn giáo của Y-sơ-ra-ên không bao giờ có ý định trở thành pháp lý; mà thật ra, đó là một cuộc trò chuyện liên tục trong đức tin và tình yêu với một Đấng Cứu Rỗi thánh khiết và nhân từ.

Ngay cả sau khi dân sự ba lần hứa sẽ phục vụ Đức Giê-hô-va—lời hứa bao hàm, theo mệnh lệnh của Giô-suê, việc loại bỏ các thần ngoại bang khỏi giữa vòng họ—thì cũng không có ghi chép nào cho thấy điều đó thực sự đã xảy ra. Suốt cả sách Giô-suê, việc tường thuật về việc thực hiện các mệnh lệnh của Giô-suê (hoặc của Môi-se) thường được dùng làm minh chứng cho sự vâng lời. Việc không có ghi chép như vậy vào cuối sách khiến lời khẩn cầu của Giô-suê dường như bỏ ngỏ. Trung tâm của sách Giô-suê là lời kêu gọi hãy phục sự Đức Chúa Trời, không phải chỉ dành cho thế hệ của Giô-suê, mà còn dành cho mỗi thế hệ mới của dân sự Đức Chúa Trời, những người đọc hoặc nghe thông điệp này.

Đã bao lần bạn hứa với Chúa rằng, bạn sẽ làm điều gì đó nhưng rồi lại không làm? Tại sao bạn không làm? Câu trả lời của bạn cho biết gì về ân điển?

Kết Thúc Tốt Đẹp

Đọc những lời kết của sách Giô-suê viết bởi một tác giả được soi dẫn (Giô-suê 24:29–33). Những lời này không chỉ quay nhìn lại cuộc đời của Giô-suê, mà còn hướng về tương lai ra sao?

Trong lời kết ghi lại sự qua đời của Giô-suê và Ê-lê-a-sa, thầy tế lễ cả, đã kết thúc sách Giô-suê đã một cách nghiêm trang. Bởi kể lại việc chôn cất Giô-suê, Ê-lê-a-sa và hài cốt của Giô-sép nối tiếp nhau, tác giả đã tạo nên sự tương phản giữa cuộc đời bên ngoài và sự bắt đầu của cuộc sống bên trong vùng đất hứa. Không cần phải lang thang nữa. Không cần phải mang theo hài cốt của các nhà lãnh đạo cùng với họ. Các tổ phụ đã chôn cất thân nhân trong hang động (*Sáng thế Ký 23:13, 19; Sáng thế Ký 25:9, 10*), trên một mảnh đất được mua tại Si-chem (*Sáng thế Ký 33:19*). Bây giờ, cả nước chôn cất các nhà lãnh đạo mình trên lãnh thổ thừa kế của riêng họ, một điều cho họ cảm giác an bài. Lời hứa với tổ phụ đã được thực hiện. Sự thành tín của Đức Giê-hô-va là sợi chỉ lịch sử liên kết hậu duệ của Y-sơ-ra-ên với hiện tại và cả tương lai.

Đoạn kết của cuốn sách liên kết toàn bộ câu chuyện với một câu chuyện lớn hơn trong quá khứ, và cũng mở đường cho tương lai. Cựu Tổng giám mục Canterbury, Lord George Cary, trong bài phát biểu quan trọng tại giáo đường Holy Trinity ở Shrewsbury, đã tuyên bố rằng Giáo hội Anh giáo "chỉ cách sự diệt vong một thế hệ."

Trên thực tế, giáo hội bao giờ cũng chỉ cách sự diệt vong một thế hệ, cũng giống như dân sự của Đức Chúa Trời trong Cựu Ước. Một chương lớn trong lịch sử Y-sơ-ra-ên đã kết thúc. Tương lai của Y-sơ-ra-ên tùy thuộc vào câu trả lời của những câu hỏi liên quan đến tương lai. Liệu Y-sơ-ra-ên có trung thành với Chúa không? Liệu họ có thể tiếp tục nhiệm vụ còn dang dở là chiếm hữu toàn bộ vùng đất này không? Liệu họ có thể bám chặt vào Đức Giê-hô-va và không bị vướng vào việc thờ các thần tượng không? Một thế hệ dưới thời Giô-suê đã trung thành với Đức Chúa Trời, nhưng liệu thế hệ tiếp theo có duy trì được cùng một định hướng thuộc linh mà nhà lãnh đạo vĩ đại của họ đã vạch ra không? Mỗi thế hệ kế tiếp của dân sự Đức Chúa Trời, khi đọc sách Giô-suê, đều phải đối mặt với những câu hỏi tương tự này. Sự thành công của họ tùy thuộc vào những câu trả lời được bày tỏ qua lối sống hàng ngày, và cách họ liên hệ với những lẽ thật mà họ đã thừa hưởng.

Giô-suê, giống như Phao-lô, “đã đánh trận tốt lành” (2 Ti-mô-thê 4:7). Chìa khóa thành công của Giô-suê là gì? Bạn cần lựa chọn và quyết định thế nào ngày hôm nay, để có kết thúc tốt đẹp, một đảm bảo về sự cứu rỗi?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đọc Ellen G. White, “Những Lời Cuối Cùng của Giô-suê,” tr. 522–524, trong *Patriarchs and Prophets*.

“Trong số đám đông đi ra từ Ai Cập, có nhiều người từng thờ thần tượng; và thói quen này mạnh đến mức họ vẫn tiếp tục thực hành một cách bí mật, ở một mức độ nào đó, ngay cả sau khi định cư ở Ca-na-an. Giô-suê nhận thức được điều xấu xa này trong vòng người Y-sơ-ra-ên, và hiểu những nguy hiểm sẽ xảy ra. Ông tha thiết mong muốn một sự cải thiện cho họ. Ông biết rằng, nếu dân chúng không kiên quyết phục sự Đức Chúa Trời hết lòng, họ sẽ dần dần xa cách Ngài... Một số người trong cộng đồng Hê-bơ-rơ thật sự có sự thờ phượng thuộc linh, nhưng nhiều người chỉ làm theo thói quen, mà không có nhiều nhiệt huyết. Và thành thật mà nói, một số thậm chí còn âm thầm thờ thần tượng.”—Ellen G. White, *Signs of the Times*, 19 Tháng 5 năm 1881.

“Giao ước nghiêm trọng này đã được ghi lại trong sách luật pháp, để được bảo tồn cách thiêng liêng. Sau đó, Giô-suê dựng một hòn đá lớn dưới một cây sồi, gần nơi thánh của Đức Giê-hô-va. ‘Và Giô-suê nói với toàn dân sự rằng: Đây, hòn đá này sẽ làm chứng cho chúng ta; vì nó đã nghe mọi lời mà Đức Giê-hô-va đã phán cùng chúng ta; vậy nên nó sẽ làm chứng cho các ngươi, kéo các ngươi chối bỏ Đức Chúa Trời của các ngươi.’ Ở đây, Giô-suê tuyên bố rõ ràng rằng những chỉ dẫn và lời cảnh báo của ông đối với dân chúng không phải là lời của riêng ông, mà là lời của Đức Chúa Trời. Hòn đá lớn này sẽ đứng đó để làm chứng cho các thế hệ sau về sự kiện mà nó được dựng lên để ghi nhớ, và sẽ là một bằng chứng chống lại dân sự, nếu họ lại sa vào sự thờ thần tượng lần nữa.”—Ellen G. White, *Signs of the Times*, ngày 26 Tháng 5 năm 1881.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Thảo luận về ý nghĩa của cụm từ: “Đức Chúa Trời thánh khiết, Đức Chúa Trời kỳ tà” (*Giô-suê 24:19*). Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời kỳ tà có nghĩa gì?
2. Tình yêu của chúng ta dành cho Đức Chúa Trời liên hệ thế nào đến quyền tự do lựa chọn mà Ngài ban cho chúng ta? Nghĩa là, chúng ta có thể thực sự yêu thương, nếu chúng ta không thực sự có quyền tự do không? Tình yêu chân thực có thể bị ép buộc không? Nếu không, tại sao không?
3. Một số cách thực tế nào, mà những nhà lãnh đạo của hội thánh ngày nay có thể truyền lại ngọn đuốc cho thế hệ sau?
4. Hãy nghĩ về cuộc đời của Giô-suê và phân kết luận rằng, trong suốt đời ông, dân Y-sơ-ra-ên đã phục sự Đức Chúa Trời. Bạn muốn mọi người rút ra kết luận gì về cuộc đời của bạn?